
REUTERSWÄRDSKA

SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN

JUNI 2001 ÅRGÅNG NR 16

EMELIE SKREV BÄSTA UPPSATSEN OM RASISM

Läs om släkten!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck, genom insättning på postgirokonto nr 20 28 55-3. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– En Västgöta Ryttare av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor.

Östergötland av Erik A. Reuterswärd 1976.

Småland av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla gula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinno sidan (stencilupplaga).

Reuterswärdska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil.Dr Ulla Johanson. Pris 375:- exkl porto.

Meddelande FRÅN STIPENDIENÄMNDEN

Styrelsen för Reuterswärdska släktföreningen inbjuder Dig härmed att söka ett stipendium på 6.000 kronor. Styrelsen har beslutat att avsätta 36.000:- kronor för läsåret 2001–2002 i form av studiestipendier till studerande släktmedlemmar eller medlemmar som gör praktiktjänstgöring. Berättigade att söka ovanstående stipendier är medlemmar av släktföreningen födda 1975–1984.

Välkommen med Din ansökan på bifogad blankett **före den 10 september 2001.**

Sänd Din ansökan till

Reuterswärdska släktföreningen, Stipendienämnden,
c/o Patrik Reuterswärd, Ekebydalsvägen 2,
182 65 Djursholm. Tel. 08-755 16 62

Omslagsbilden:

Föreställer Emelie Reuterswärd (III) som skrev bästa uppsatsen om rasism. Hon får bl.a. i höst åka till FN's Världskonferens mot rasism i Sydafrika.

REUTERSWÄRDSKA
SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN 2001

I detta nr:

ORDFÖRANDE HAR ORDET 3

EMELIE SKREV BÄSTA UPPSATSEN ... 4

SJÄLSORD 5

Emelie Reuterswärds uppsats om rasism

TRAFIKOLYCKA PÅ RIKSETTAN 7

från 1752

ETT HEMLIGT FÖRHÅLLANDE 8

mellan Pontus Pontusson Rd och Sofia Fredrika Jonsson

LÖNEFÖRHANDLING 9

Läs om en löneförhandling för 200 år sedan.

BESÖK PÅ ARMEMUSÉET 10

Reportage och bilder från släktföreningens besök

GÖSTA REUTERSWÄRD 12

Blomsterkungen och Hela Sveriges trädgårdsmästare

EN FLYTTFÅGEL 14

Margareta Ackenhoff berättar

IN MEMORIAN 15

Patrik Reuterswärd

RECENSION 17

SvD's Anders Björnsson och Arte et Marte's Lars Wikström recenserar Reuterswärdska släktboken

FAMILJESIDA 19

SKATTMÄSTARENS RAPPORT 20

STYRELSEN 23

Ordförande Gustav Reuterswärd

Kära Släkt och Vänner,

Så är det då äntligen vår och därmed dags för en ny Bulletin där ni bland annat kan läsa 17-åriga Emelies prisbelönta uppsats om rasism, om en svår trafikolycka på Riks-ettan i mitten på 1700-talet, om en ett hemligt förhållande kring 1850, och ta del av en löneförhandling i ett bevarat brev från 1800-talets början.

Alla har vi säkert buntar med gamla brev i garderoben men högen har slutat växa. Det blir allt mer sällan vi skickar personliga brev till varandra.

Förr stretade den gamle lantbrevbäraren från gård till gård längs ändlösa grusvägar. Idag håller detta på att ersättas e-mail och bredband. Det personliga stilen försvinner och vem spar på gamla e-mail när inboxen är full? Vi kommer inte att lämna efter oss samma intressanta historia.

Under året har frågan om vård av äldre gravvårdar kommit upp. Styrelsen har tagit beslut att bidra med pengar för renovering av mycket gamla gravvårdar eller sådana där bröstavingar saknas. Vi har i enlighet med detta låtit renovera två äldre gravvårdar på Lindekullen

i Voxtorps socken utanför Värnamo i Småland. Dessa tillhör Knut A.H. Rd (II) 1838-1930 och en av hans tio söner Åke Karlsson Rd (1884-1973).

Det är av stor vikt att släktens gamla minnesmärken inte får förfalla, och i mån av pengar kommer vi även i framtiden att anslå medel enligt samma princip.

Genom en lång och envis bearbetning har Per Rd förmått kyrkonämnden i Lannaskede att tilldela släkten en gravplats på gamla kyrkogården i Lannaskede som ersättning för den sten som försvunnit och som tillhörde översten och diplomaten Anders Fredrik Rd på Rosenholms säteri. Vi har även fått tillstånd att på den nya gravvården resa en sten och det är en stor framgång efter många års arbete. Lannaskede är ett litet samhälle i Småland beläget vid den smalspåriga järnvägen mellan Sävsjö och Vetlanda. Anders Fredrik levde och verkade där under åren 1812-1828 efter att ha tillbringat nära 20 år i utlandstjänst, bland annat i Paris som adjutant till Axel von Fersen.

Anders Fredrik fortsatte sitt aktiva liv i Lannaskede och deltog i det dagliga livet i hembygden och besökte ofta sockenstämman.

I slutet på mars hade vi en tidig vårträff på det nyligen renoverade Armémuseet i Stockholm.

För er som inte hade möjlighet att delta kan jag varmt rekommendera ett besök på ett museet som genom realistiska scener med soldater och deras familjer visar krigets alla sidor.

Slutligen har vi fått en förfrågan från Kungliga Biblioteket om att ställa exemplar av Bulletinen av årgångarna 1985 –1999 till förfogande. Vi saknar exemplar från åren 1985, -86, -87, -89, -90, -91, -92, och -93.

Kontakta mig eller Marina om Ni har ett extra exemplar, eller en kopia, på någon av de aktuella utgåvorna så vi kan bidra med dem till bibliotekets samlingar.

Jag önskar Er alla en riktigt trevlig sommar !

Gustav Reuterswärd
gustav.reutersvard@telia.com

Lannarhede gamla kyrka

Emelie Reuterswärd

SKREV BÄSTA UPPSATSEN OM RASISM

Viljan att förstå är större än hatet. Landets gymnasie-
ungdomar har skrivit insiktsfulla uppsatser om rasism
och främlingsfientlighet. Allra bäst var Emelie Reuter-
swärd, 17, från Lidingö och Nora Jenssen, 17, från
Göteborg. I höst väntar priset - en resa till Sydafrika.

- Kloka och bra bidrag överlag. Viljan att hitta för-
klaringar till rasism var större än hatet, sammanfattar
Björn Fries, ordförande i den arbetsgrupp som utsett vin-
narna.

Fries har som kommunalråd i Karlskrona arbetat
aktivt mot nazism i sju år. Han och hans familj har hotats
ett flertal gånger.

- Jag känner personligen flera personer som jag har
sett växa upp till nazister. Jag vet att det är jättegoa
ungar bakom ytan, men det är något som har gått åt hel-
vete. Det är viktigt att fånga dem innan de blir aktiva
nazister, säger Fries.

REGERINGENS BEBIS

Uppsatstävlingen är regeringens bebis. Förra året togs tio
initiativ mot rasism och diskriminering. Ett av initiativen
var att alla elever i årskurs ett i gymnasiet inbjöds att
skriva uppsats på temat rasism, främlingsfientlighet,
homofobi och diskriminering.

En arbetsgrupp bildades i somras. Förutom att agera
jury i uppsatstävlingen ska de under tre år fördela 30
miljoner i projektstöd samt stötta hundra utvalda ung-
domsambassadörer som arbetar mot rasism. Rasism var
temat för båda vinnarbidragen.

DUBBELTYDIG TITEL

”Själsord” hette Emelie Reuterswärd's uppsats. Titeln är
dubbeltydig; skällsord och att sådana ord går in i själen.

- Jag har inte upplevt rasism på nära håll och är inte
aktiv i någon organisation. Men om jag skulle se en
sådan konflikt skulle jag ta ställning, säger Emelie
Reuterswärd.

Nora Jenssens uppsats heter ”Kristallnatta”. Den
handlar om en 17-årig kille som blev nazist för att det
var i det gänget han för första gången kände samhörig-
het. Berättelsen utspelar sig under kristallnatten med till-
bakablickar på pojkens jobbiga uppväxt.

Nora har själv demonstrerat på kristallnatten och
hamnat i diskussioner med rasister. Men hon har aldrig
råkat illa ut själv.

- Jag har vänner som råkat ut för polisrasism och
andra saker. Men jag har klarat mig undan, fast jag inte
är så försiktig som jag kanske borde när jag träffar på
nazister, säger hon.

SYDAFIKA I HÖST

Båda vinnarna ser fram mot Sydafrika-resan i höst. De
åker tillsammans med den svenska delegationen som ska
besöka Världskonferensen mot rasism som arrangeras av
FN mellan den 31 augusti och 7 september.

Själsord

EMELIE REUTERSWÄRD'S (III) UPPSATS OM RASISM

”Brottet som är döden Straffet som är livet”

Min historia är lika enkel som komplicerad, lika svart som vit. Och jag vill berätta den för dig så att du ska förstå att din verklighet är lika svart eller vit, lika enkel eller komplicerad, som du gör den till.

Jag vet inte var min historia börjar. Vet bara att mitt liv grodde inuti en svart kvinnas kropp, och att min mun ammade en svart kvinnas bröst. Jag vet att jag är avlad av kärleken mellan två svarta människor. Är detta bortom din verklighet?

Du säger att jag är färgad, när svart betyder färglös. Du säger att du är ren och äkta, när vitt inte kan vara annat än smutsigt och diffust. Du säger att jag inte höra hemma i ditt land, när din tankevärld är för liten för min närvaro. Hur kan du gömma dig bakom fördomsfulla väggar?

”Offret som är oskyldigt Hämnden som är tystnaden”

Mina föräldrar säger att de älskar mig. Säger sig beundra mitt svarta mod, min mörka ödmjukhet. De tog mig till sina vita hjärtan och sprängde sina fördomsfulla väggar. Varför kan inte du våga göra det samma?

Skrämmer jag dig? Gräver min närvaro för djupt ner i din ytliga värld. Den värld som heter överklass, och där livet handlar om Dig och ingen mer. En värld där globalisering är utvecklande i teorin – men i praktiken? Den värld där du finner inre rädsla och förakt, men inte vill föra kampen på hemmaplan. Ja, den värld där du är härskare över allt, men inte över dina egna känslor. Visst är det väl läskigt att tänka så?

”Motivet kallas ensamhet Och mördaren – det är jag”

Du stänger mig ute och lämnar mig i ensamhet. Du låser alla dörrar och kvar finns bara tystnaden. Du bekämpar mina osäkra steg in i din värld med sparkar, ord och slag. Vad vill du besegra?

Men så fann jag någon som ville se mig. Någon som kunde läsa mina vilsna tankar, kunde stilla min osäkra längtan. Jag fann någon som vågade möta mina bruna ögon, utan att jag såg fruktan i hennes blick. Men du tog henne ifrån mig. Sparkade mig i skrevet och sa att jag fick hitta någon blattefitta att knulla istället. Du hotade mig till livet, när du gick under av hopplös svartsjuka. Men säg mig; blir du hel när jag går sönder?

Men livet ska du inte få ta ifrån mig, du med dina bleka värderingar. Då gör jag det hellre själv...

**”Ånger som är samvetet
Vapnet som är hatet”**

Du klär din kropp i osäkerhet och tror att jag blir rädd. Du tror att du skrämmer mig med din närvaro, när du är vilsen i ditt eget förakt. Jag fruktar inte dig, för dina ögon gråter blod, men det skrämmer mig att du tror på det du säger.

Jag finner friheten på natten, när du inte fångslar mig med dina ord. Då pusslar jag ihop min sårade själ och ler fromt mot mina föräldrar. De matar mig med sin kärlek, ändå svälter jag och törstar efter mer. Men jag vet att det är du som hungrar mest.

**”Yxan är föraktet
Snaran – sista utvägen
Och tableterna – det är Gud”**

I din desperata kamp efter bekräftelse har du hittat flera ensamma själar. Tillsammans vädrar ni er gemensamma skräck, och eggas varandra att utveckla ett kollektivt förakt. Mot mig. Mot det annorlunda. För jag hotar er. Hotar er med svarta känslor, färgade tankar och brinnande kärlek. Trodde du ens att jag hade ett hjärta?

Med hakkorset som enda styrka, och med Hitlerhälsning som enda stöd, flyr ni mot mig. Flyr era förgörande samveten i tron att ni bekämpar det onda, när det är föraktet som förblindar er.

En dag måste det ta slut. En dag måste ni bli av med ert förtärande hat, er mördande ilska. Den dagen gör ni er av med mig. Och den dagen inser ni att ni har förlorat kampen om er själva.

**”Själens vittnet
Sorgen den är drivkraften”**

Någon måste betala priset för din rädsla. Någon är tvungen att ge efter i din kamp, så att du förstår att du inte har vunnit. Jag är villig att retirera inför din vilshenhet, så att du kan hitta hem. Men jag vägrar att dö under din hand.

Du kan inte se att svart kan vara äkta och värdefullt. Du vägrar förstå att jag har tankar, känslor och svagheter, precis som du. Du ser inte mig överhuvudtaget. Du är förblindad av ditt eget hat, din egen rädsla och din inre sorg. Nu ska jag väcka din sovande kärlek...

**”Beviset kallas hopplöshet
Och dömer - det gör du”**

Du säger att det svarta är ondskan, det mörka föraktet och du väljer att se djävulen i mina ögon. Du säger att det luktar falskhet om mina tankar, men du vägrar att se dig själv i min skugga.

Du dömer mig till självmord med dina själsord.

Emelie Reuterswärd 17 år

Trafikolycka på riksettan

Från 1752

Några år senare inträffade på vad vi nu kalla riksväg nr 1 en trafikolycka, vilken visserligen ej berörde Boije, men väl Ryd, varför den här skall omnämnas. Dylika voro då ej så vanliga, som de nu tyvärr blivit. Händelsen väckte stor uppmärksamhet och landshövdingen själv föranstaltade om rättslig undersökning. Den behandlades första gången vid Hankens häradsrätt den 14 okt. 1752.

Under pågående möte med Östgöta kavalleri på Malmen hade den 4 okt. anordnats något motsvarande våra dagars »regementets dag». På eftermiddagen var det en ström av åkande och gående på väg mot Linköping. Vid Ryds grindstuga försökte bokhållaren Gabriel Gram, »som höll skjutsen i Linköping», all få åka med en förbipasserande. Han blev nekad, bråk uppstod, som slutade med att han kom under vagnen och skadades till döds.

Stadsfiskalen Petter Fahlberg († 1755), för övrigt broder till Grams änka Brita Fahlberg, uppträdde som åklagare. Först och främst gällde det att reda ut vem som ägde den vagn, som kört över Gram. Ett flertal vittnen voro instämnda. Betydelsefullast av dessa var Samuel Persson i »Grinna» (Ryds grindstuga, som på nära håll iakttagit händelseförloppet.

Inuti en med svart läder överdragen trespänd täckvagn satt tre fruntimmer. Gram sökte ta plats bredvid körsvennen på »kuskofferten». Denne satte då hästarna i galopp, varvid Gram slogs omkull. Det ville sig då ej bättre än att högra bakhjulet så gott som krossade hans huvud. Kusken tog ingen notis härom utan fortsatte fram till Ryds linvävartorp (omedelbart väster om Folkets Park), där han stannade, såg sig omkring och snart nog åter satte

hästarna i galopp. Ingen kunde upplysa om vem vagnen tillhörde och var den hörde hemma.

Stadsfiskalen, som tydligen var en kännare av det evigt kvinnliga, fick en lysande idé. Samuel Perssons hustru, som även varit ögonvittne, hade nämligen observerat att ett av fruntimren i vagnen haft samma slags svarta kappa som jungfru Kristina Brandell i Linköping. Som även hon varit på Malmen borde hon observerat detta, varför han anhöll att hon måtte inkallas som vittne till nästkommande ting »då han förmodade att av hennes berättelse någon kunskap skall kunna erhållas».

Detta visade sig emellertid överflödigt. När rätten ånyo sammanträdde hade det uppdragats att vagnen tillhörde ryttmästaren Lorentz Peter Reuterswärd* och att de åkande voro hans hustru, dotter och en släkting, som voro på väg till hans gård Harvestad i Landeryd.

De hade kommit till Malmen från ryttmästarens boställe St. Lund i V. Tollstad. Detta låg tämligen avlägset, vilket förklarar att ekipaget och dess passagerare ej blivit igenkända. Slutet blev, att den döde själv förklarades ha största skulden till olyckan men i någon mån även kusken som dömdes till 75 dal.smt i böter. Övriga frikändes »trots att de vållat käre och domare så myck-

Agatha Ulrika Reuterswärd, f von Platen (1723–1807).

Margaretha Elisabeth Rd (1734–1802) g Torpadius.

et besvär genom att ej ge sig tillkänna.»

Ur Gårdarna kring Linköping, Berga, Kallerstad, Ryd och Valla, av Arvid Kugelberg

* Sedermera överste, från vilken alla nu levande medlemmar av ätten Reuterswärd stamma.

Ett hemligt förhållande

MELLAN PONTUS PONTUSSON RD OCH SOFIA FREDRIKA JONSSON

I början av hösten år 2000 blev släktföreningen kontaktad av en 80-årig dam i Stockholm, Margareta Fredholm född Reichenberg, som kunde visa att hon var släkt med Reuterswärdarna och att hon på modernet stammade från ogifte Pontus Pontusson Reuterswärd och ogifta Sofia Fredrika Jonsson (1829-1910) som sedermera tog sig namnet Reuterberg.

Pontus Pontusson Reuterswärd (III) 1794-1862, son till Lorentz Peter, skrevs redan som 4-åring av sin far in som volontär vid faderns regemente, Bohusläns regemente i Uddevalla. I släktboken står det att han vigde sitt liv åt regementet och förblev ogift. I sin dagbok nämner han 1823 att han uppvaktat en mademoiselle Hedda från Vadstena, som han träffat på Starby och som han var förtjust i, men hon försvinner ur dagboken efter 1 år. Hon efterträds 1838 av mademoiselle Leonora von Schwerin som verkar ha upptagit hans tankar under en tid.

Han utbrister i dagboken ”jag är ej född till sällhet”. Vid 65 års ålder 1859 beviljades han avsked från regementet som överstelöjtnant. Under karriären deltog han i fälttåget mot Norge 1813-1814 och han var mycket aktiv med sin trupp vid byggandet av Göta kanal.

Hans sista besök i Stockholm var vid avtäckandet av Karl XIV Johans staty vid slussen. Pontus avled i Uddevalla 1862. Hans närmaste arvingar, hans bror Anders

och syster Ulla var ej närvarande vid bodelningen. Istället uppgavs boet av ogifta Sofia Jonsson, 33 år, vilken hade vårdat Pontus under hans sista tid. Detta var i och för sig en ovanlig omständighet men den hade sin förklaring. Om denna Sofia uppges att hon tidigare drev en tvätt- och strykinrättning i Uddevalla. Pontus och Sofia inledde trots ålderskillnaden ett förhållande, som den övriga släkten inte tycks ha haft kännedom om. Hon föder tre barn åren 1850-1857. I kyrkböckerna är fadern antecknad som okänd.

Att döma av barnens födelseår tycks deras förhållande ha varat i minst 13 år. Efter Pontus död tar Sofia sig namnet Reuterberg. Någon bild eller mer material om Sofia finns ej.

Margareta Fredholm f. Reichenberg, är sålunda som vi finner troligt, ättling 3 generationer senare till Pontus. Hon har i sin ägo flera brev från Pontus riktade till sin farmors mor Sofia. ”Söta Soffie!” och undertecknade ”Din Reuterswärd”. Brev till yngsta dottern Paulina samt föremål från Pontus hem och hans porträtt.

Margareta Fredholm, som var bankkamrer och gift med nu avlidne Birger Fredholm, även han bankkamrer har i sin tur 3 barn bosatta i Stockholm och en ogift syster bosatt i Göteborg.

För den intresserade har vi ett släkträd på dessa ättlingar. En stor händelse var att Reuterswärdsska Släktföreningen genom porträttet av Pontus, målat vid 52 års ålder, för första gången har fått en uppfattning hur denne empireofficer såg ut.

Per Reuterswärd

**Överstelöjtnant Pontus Pontusson Reuterswärd (III)
Porträtt 1846 vid 52 års ålder.**

Löneförhandling

FÖR 200 ÅR SEDAN

Arkivnämnden har under året med stor tacksamhet mottagit olika brevsamlingar. Vi återger här ett brev från Fredrik Anders Reuterswärd (1) 1780-1858, pappa till Hovmarskalken Patrik. Oscar Fredrik Anders tjänstgjorde vid livgrenadjärregementet där han erhöll fänriksindelning 1799. Han tjänstgjorde i kriget i Tyskland. År 1806 kom F A i fransk fångenskap vid Lubeck och kom hem först 1810 och blev då befördrad till löjtnant.

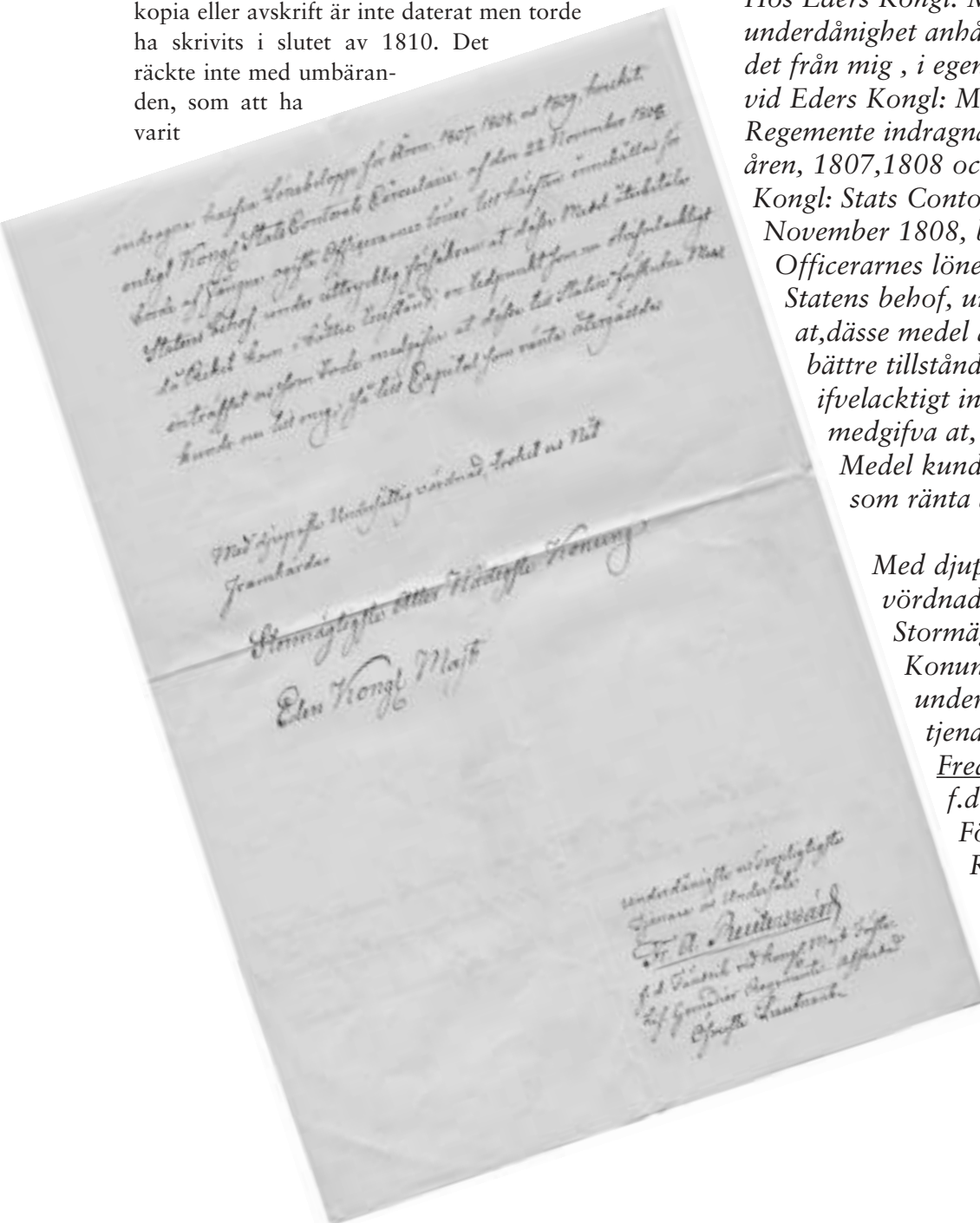
I februari året därpå gifte han sig med Hebbbla Carolina Ridderborg .Detta brev som antagligen är en kopia eller avskrift är inte daterat men torde ha skrivits i slutet av 1810. Det räckte inte med umbäranden, som att ha

krigsfånge i 3-4 år utan man var även tvungen att individuellt slåss för att få ut sin lön. Här är ett stilprov i faksimil och i utskrift från tiden , dvs för nästan 200 år sedan.

Stormäktigste Aller Nådigste Konung !

Hos Eders Kongl: Maj:t får jag i djupaste underdånighet anhålla om utbekommande af det från mig , i egenskap af Fändrik på Stat vid Eders Kongl: Maj:ts Första Lif Grenadier Regemente indragna halfva Lönebelopp för åren, 1807,1808 och 1809, hvilket enligt Kongl: Stats Contorets Circulaire, af den 22 November 1808, borde af fångne ogifte Officerarnes löner till hälften innehållas för Statens behof, under uttrycklig försäkran at,dässe medel återbetalas då Riket kom i bättre tillstånd: en tidpunkt som nu otvifvelactigt inträffat och som torde medgifva at, dässe till Staten förskjutne Medel kunde nu till mig så till Capital som ränta återgäldas.

*Med djupaste undersätlig vördnad,trohet och nit framhärdar Stormäktigste Aller Nådigste Konung Eders Kongl: Maj:ts underdånigste och tropligtigste tjenare och undersåte
Fredrik Anders Reuterswärd
f.d: Fändrik vid Kongl; Maj:ts Första Lif. Grenadier Regemente*

Släktföreningens besök

PÅ ARMÉMUSEUM DEN 25 MARS 2001

I strålande vårväder samlades 40 släktmedlemmar (36 vuxna och 4 barn) på Artillerigården vid Riddargatan för ett besök med guidad visning av det nya Armémuseum. Armémuseum har varit stängt för renovering under en längre tid och det nya museet invigdes av Kung Carl Gustaf den 25 maj 2000.

Med hjälp av realistisk scenografi, skickliga dockmakare, skulptörer och hantverkare har man från ritningar skapade i CAD byggt det enda heläckande museet över 1000 års svensk historia. Ett stort museum i tre våningsplan.

Ambitionen har varit att sätta in krig och försvar i sitt sammanhang. Man skildrar hur krigets behov format det svenska samhället, särskilt i äldre tid. Männen föll på slagfälten, men hemma fick kvinnor och barn bära bördan av krigets krav på befolkningen.

Under stormaktstiden var Sverige Europas mest centralstyrda militärdiktatur. Då lades grunden till vår exportindustri - Sverige och dess provinser kring Östersjön var Europas största exportör av krigsmateriel. Genom krigen blev också Sverige ett mångkulturellt land - Europas kanonkung hette på 1600-talet Louis de Geer, invandrad från Holland. Krig och försvar var en avgö-

rande faktor när den svenska nationalstaten byggdes upp. Armémuseum vill visa den verkligheten. Ibland med ett stänk av nostalgi, men alltid med respekt för sanningen, även när den är obekvämt.

Släktmedlemmarna delades in i två grupper och under ledning av Armémuseums kunniga och trevliga guider Tina och Patrik vandrade vi i tidsordning genom den första basutställningen på det tredje våningsplanet i huvudbyggnaden.

Första rummet handlade om kriget i alla tider och sedan följer rum från olika århundranden ända fram till nutiden. Realistiska scener omväxlar med utställningar av vapen och uniformer. Armémuseum har också en av världens största samlingar troféer.

Det är fanor och standar som erövrats i krig från olika länder kring Östersjön. Fanorna är praktfulla textilkonstverk ofta broderade i guld och silver på siden. I entréplanet finns den berömda Artilleriutställningen med både äldre och moderna vapen. I entréplanet finns också plats för tillfälliga utställningar kring aktuella händelser där krig och konflikter spelar en stor roll.

Efter guidning i utställningen intog vi lunch i Restaurant Druvan som ligger i västra gaveln i huvudbyggnaden. Under dess 1600-tals valv serverade Köksmästare Mustafa en mycket välsmakande lunch bestående av grillad lax med härlig sås samt salladsbord och därefter kaffe. För de yngre släktmedlemmarna serverades köttbullar.

Efter lunchen fanns möjlighet för det intresserade släktmedlemmarna att på egen hand besöka Armémuseums övriga utställningar enligt ovan.

Vi Släktmedlemmar, som på detta sätt fick tillfälle att under trevliga former besöka det nya Armémuseum, vill rikta ett stort tack till släktföreningen för en intressant och väl genomförd dag.

Jan Patrik Reuterswärd

Ovan: Deltagarna samlade utanför Armémuseum. T.v. Ordförande Gustav med sin Gunilla ser ut att trivas.

**Philippa Rd (I), Mikaela Eriksson (I), Lovisa Eriksson (I), Agnes Rd (I)
vid ett av ungdomsborden.**

Fyra av släktens grand old ladies i trevligt samspråk. Caroline Hesselgren Rd (I), Gudrun R (I), Hedvig Hedborg (I), Mikaela Rd (I).

Erik underhåller från sina vandringar. Marianne Rd (III), Erik Rd (III), Lennart Rd (II), Agneta Rd (III), Louise Uggla (III)

Madeleine de Sharengard (III), Eddie Uggla (III), Fredrik Uggla (III), Gunnar de Sharengard (III), låter sig väl smaka.

Gösta Reuterswärd (I)

BLOMSTERKUNGEN OCH HELA SVERIGES TRÄDGÅRDSMÄSTARE

Trädgårdsarkitekten Gösta Reuterswärd har nyligen uppmärksamrats dels med en avhandling av universitetsadjunkten Eva Gustavsson vid Institutet för landskapsplanering vid Alnarp dels med en nyutkommen bok "Svensk Trädgårdskonst under 400 år".

Disputationen som har titeln Trädgårdskonst och kunskapssyn - en studie av meningens uttryck, med exempel från Gösta Reuterswärds och Ulla Molins skapande handling. Avhandlingen som kan rekvideras från institutionen för landskapsplanering vid Alnarp för en kostnad av 200:- (Christina.Heintz@Ipal.slu.se) är en intresseväckande läsning.

Eva Gustavsson gör vissa jämförelser mellan de två trädgårdsarkitekternas sätt att arbeta och framhåller bl.a. Gösta Reuterswärds epokgörande arbete vid Statens järnvägar under 40 och 50-talen på följande sätt :

Vid de olika Järnvägstationerna runt om i landet förverkligade han i tidens demokratiska anda sina idéer om enkla och naturliga park och trädgårdsmiljöer, ett slags anspråkslös form av "folkparker". Den representativa och odlingsinriktade funktionen tonades ner och tydligare än sina företrädare poängterade Reuterswärd den betydelse som järnvägsarkerna och stationsträdgårdarna kunde ha för att sprida glädje och ge avkoppling.

Anläggningarna skulle vara praktiska och inbjudande för järnvägens resenärer, samtidigt som de skulle fungera som samlingspunkt för ortens befolkning. De skulle också utgöra förebilder och mönster för den mindre privata trädgården med dess nya inriktning på rekreation och prydnad.

Ulla Molin som framför allt gjorde sig känd genom sina artiklar i tidskriften Hem i Sverige får också en genomgripande presentation i avhandlingen. och är väl idag kanske mera känd än Gösta Reuterswärd tack vare sin journalistiska insats för trädgårdskonsten.

Den andra boken, där Gösta Reuterswärd presenteras är i Svensk Trädgårdskonst ,400 år. Det är en stor och påkostad bok med många vackra bilder av trädgårdar genom åren och där Gösta Reuterswärd presenteras genom sin genomgripande rekonstruktion av Ulriksdals slottsträdgård. Detta gjordes på 30-talet i nära samarbete med dåvarande kronprinsen Gustaf VI Adolf och redovisas i boken med ett flertal vackra bilder och kan rekommenderas som presentbok.

Utgiven av: Byggförlaget .Stockholm
ISBN 91-7988-183-1 (omredigerad version)

Måns Reuterswärd

Fader Franciskus doftande blomma

UR BOKEN TRÄDGÅRDENS BLOMMOR BERÄTTAR, AV GÖSTA REUTERSWÄRD

När fader Franciskus Cupani från Palermo en dag i början på 1700-talet sände frön av en doftande liten klängväxt, som växte vild här och var på Siciliens branter, till vännen och blomsterälskaren doktor Uvedale i Enfield, som var rektor för en skola där, anade han kanske inte vilken framtid den skulle få i England. Doktor Uvedale hade redan en rätt stor samling intressanta växter, men denna var för honom något alldeles nytt, och den skulle dessutom ha en särskilt fin doft. När fröna grodde och plantorna växte upp, visade sig små doftande blommor, röda med ljusblå vingar. Blomman var rätt oansenlig, men doften var så pass framträdande, att han gav den namnet Sweet Peas. Så gick en tid och man kunde få köpa en ny form av denna klängväxt med skärröd färg, som hade fått namnet Painting Lady. Men redan 1793 kunde man hos John Mason på Orange Tree på Fleet street få köpa en form med röda blommor, vilka doftade härligt. Många köpte av honom, trots att de små fröna inte då var förpackade i färggranna påsar, men ryktet hade berättat, att därav skulle bli något högst märkvärdigt.

Så gick det omkring åttio år. Då begynte Henry Eckford försöka få fram nyare sorter genom urval och korsningar och till slut hade han femton olika sorter för dem som hade blommor som hobby och det var inte så få. Henry Eckford hade nämligen en mycket stor trädgård vid Wem i Shropshire och hans firma ställde för första gången ut luktärter på en stor utställning år 1900. Han kunde då uppvisa inte mindre än 115 olika former. Nu började hela blomstervärlden bli intresserad av blomman.

Emellertid hade earlen Spencer – prinsessan av Wales, lady Dianas farfar – på Althorp slott nära Northampton en mycket intresserad trädgårdsmästare, Silas Cole, som också började syssla med luktärtsodling och han fick fram luktärter med vågiga blomblad. Han kallade dem för Spencersorter efter earlen. Nu började också tidningarna bli intresserade och Daily Mail satte ut ett pris på 1000 pund för den vackraste luktärten. Priset

gick till Henry Eckford för hans nya grandifloratyp Prima donna.

England har faktiskt blivit luktärternas land. Där r dessa växter på stängselduk upp till tre meters höjd, ibland mera. De som skall vara med på utställning planteras på långa avstånd från varandra, var stängel för sig

för att växa rätt upp. Det märks att dessa växter är sicilianare, ty är sommaren varm får man en vackrare skörd än om det är kyla och regn. De är oerhört roliga att odla. Sorter finns i mängd. Engelska kataloger upptar ofta åtta sidor. En särskilt vacker grupp kallas multiflora och de har ofta fem blommor på lång stjälk. Dessutom finns det en mycket låg sort, blott 25 cm, med namnet Little Sweetheart, vilken är särskilt lämplig för balkonger. Alla slagen vill dock ha näring och djup jord, ty utomlands när de höga sorterna meterdjupt ner i jorden.

Spencerluktärten

De som bilar genom passen mellan Italien och Schweiz kan på vägen se den fleråriga Lathyrus grandiflorus, storblommig vial, och lägga märke till att denna tyvärr inte doftande men vackra lathyrusart gärna växer i halvsugga mellan buskar och träd. Den är alltså ingen solälskande växt som luktärten, men i mitt tycke otroligt vacker och den har den fördelen, att den är flerårig och numera kan sås eller, om man behöver flera exemplar, delas. Den finns i färgerna vitt, rosa och rött och är en förtjusande klängväxt, som kan bli bortåt två meter hög. En släkting är vårärten Lathyrus vernus, en lundväxt som frösår sig om jorden är lätt. Den finns rikligt i stockholmstraktens lundar och har små skära blommor. Hos mig har den slagit sig ner invid en kastanj och skaffat sig många barnbarn.

En flyttfågel

MARGARETA ACKENHOFF BERÄTTAR

*Från solbrända länder till Sverige
Till vår och höst -
Till sommar och ljumma kvällar -
Till gran och kastanj, till skog och dal -
Till blåa sjöar, till speglande tjärn
Till gamla bygder och lockande allmogelåtar
Till Stockholm och parker med prunkande växt
Till månsken och rimfrost
Med Midnattens eldar och norrskenets makt.
Till minne av barndomens lekar
Att åter få komma till trakter jag känt
Till Sverige och Nordens Venedig -
En flyttfågel längtar från fjärran land!*

Mitt namn är Margareta Ackenhoff (II). Dotter till Barbro Faugust f.d. Reuterswärd och Knut Reuterswärds första barnbarn. Kära morfar Knut, som var intendent vid Karlberg.

Efter många år i skymundan känner jag att jag vill höra av mig. Ovanstående rader ur egen fatabur beskriver hur jag upplevde det när jag för många år sedan planterades om i svensk mylla.

Född i Nairobi, Kenya, Östafrika med hela min uppväxt där kom jag till Sverige i 20-års åldern för att utbilda mig. Dock hade jag varit på besök ett par gånger i Sverige enär min mormor Dagmar Reuterswärd, gift med Knut, ombesörjde att jag och mina syskon besökte fädernelandet ett par gånger.

Ett främmande land för oss som voro enbart bekanta med engelska internatskolor och kaffeplantagelivet där vi växte upp. Min far Guy var en äventyrare och begav sig till Östafrika på den tiden i 20-årsåldern. Han blev totalt Afrikabiten. Kom hem till Sverige c:a år 1936 och träffade då min mor Barbro. Kärlek uppstod vid första ögonkast. Men min far måste tillbaka. Dom förlovade sig. Han reste iväg först och min mor reste efter. Första dagen när båten anlade Mombasa gifte dom sig

En ny epok började för min mor Barbro. Från det borgerliga Östermalm hamnade hon på en kaffefarm med enbart svarta tjänare omkring sig och utan att kunna språket. Min far hade långa dagar och hon var tydligt oerhört hänvisad till sig själv. Så kom hennes förstfödde till världen vilket var jag.

När jag var några månader gammal bröt dock familjen upp och min far och mor reste till Sverige. Min far trodde att han skulle kunna omplantera sig. Några år efter kriget arbetade han tillsammans med sin gode vän Folke Bernadotte med dom vita bussarna. Mina två syskon föddes i Sverige.

Min syster Ulla är sedermera bosatt i Argentina med sin familj och min bror Peter i Johannesburg, Sydafrika.

Därefter blev det Afrika igen c:a år 1947. Min far avancerade inom kaffebranschen och vi barn placerades på olika internatskolor. På den tiden fanns inget alternativ i Kenya.

Sedermera valde jag att komma till Sverige för att utbilda mig till sjuksköterska. Så blev dock icke fallet. Det var antagligen för mycket internatskola för mig på den tiden. Började min utbildning men bad om anstånd - vilket jag fortfarande har. Genomgick Stockholms Handelsinstitut - som det hette då - skaffade mig en gedigen sekreterareutbildning.

Träffade således min make Erling - som tyvärr gick bort c:a 10 år sedan i lungfibros. Dock har jag två underbara döttrar - Maria och Eva. Maria är bosatt i London tillsammans med sin pojkvän Anthony, från Wales. Både inom internetfirmor.

Yngsta dottern Eva genomgick hotell- och restaurangskolan i Globen men sadlade sedan om till internet även hon. Just nu befinner hon sig i Australien, som en sk "back-packer" dvs luffar omkring med andra ungdomar och beser hela denna kontinent.

Så min familj är ganska så internationell.

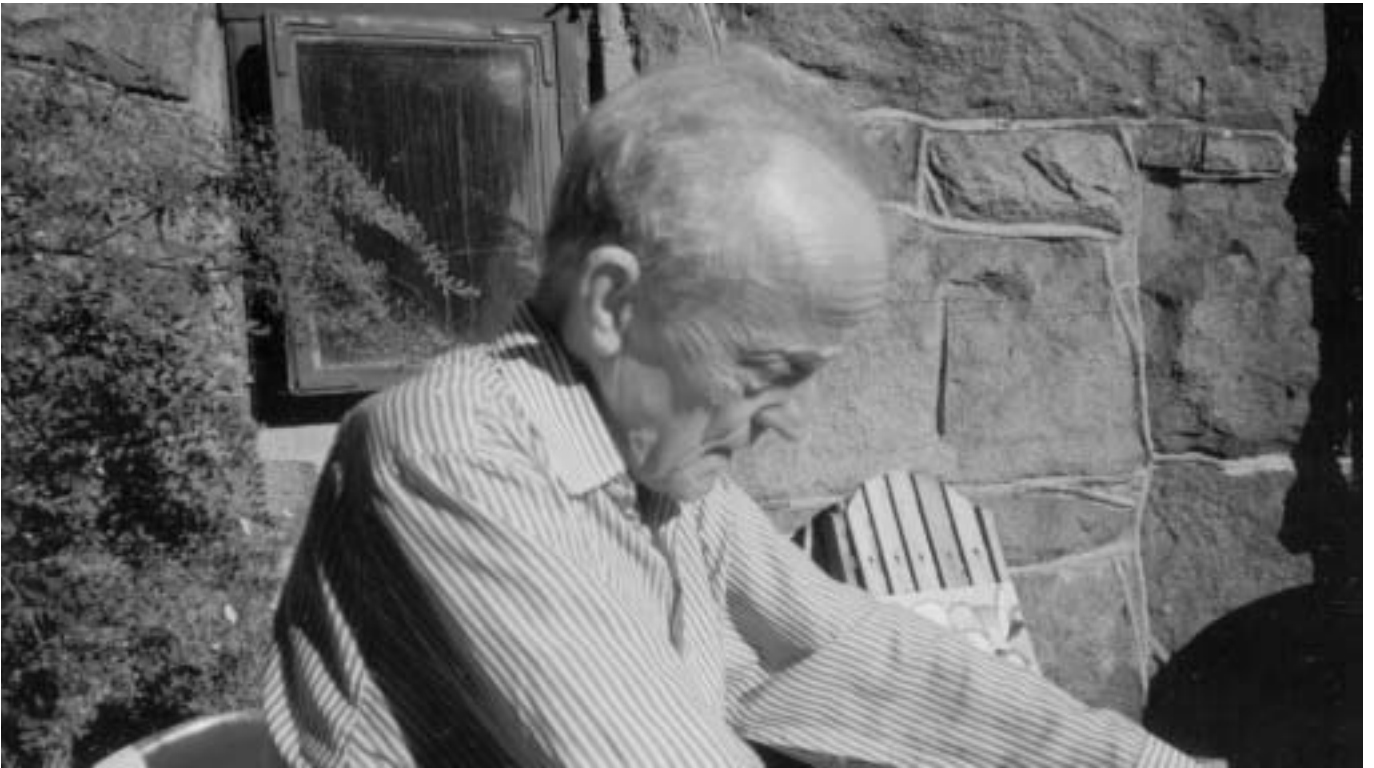
Själv är jag numera en flitig besökare i Anglikanska Kyrkan här i Stockholm. En varm och internationell församling där jag finner mina rötter. Och på detta sätt har jag börjat bygga upp ett nytt nätverk.

Det här är ett nötskal, som jag insänder men känner just nu att jag vill plocka upp mina Reuterswärdiska rötter, som så många år befunnit sig i en slumrande tillvaro.

In memorian

PATRIK REUTERSWÄRD 1922-2000

En välkänd profil i släkten har lämnat oss. Patrik Reuterswärd (1) var professor emeritus vid Stockholms universitet där han 1972 tillträdde professuren i konsthistoria. Patrik bar sitt uppförande förnamn efter inte bara sin far envoyén och ministern Patrik utan också efter sin farfarsfar, den kände riksdagsmannen och brukspatronen hovmarskalken Patrik. Han var jämte sin tvillingbror Gösta den yngste sonen i den unika barnaskaran av 6 söner, som envoyén Patrik och hans hustru, rådmamsdottern från Uppsala Karin Herdin fick. En syskonskara, som nu är nästan utplånad.

Uppväxten var kan man tänka inte den lättaste. Även om det nog var en fördel att vara yngst.

Föräldrarna och hemmet flyttade runt på olika beskickningsorter i utlandet och fostran av de sex sönerna får man förmoda var rigorös och dominant. Föräldrarna sägs ha varit krävande. Patriks ungdomstid och skoltid ägde rum på trettioalet och på internatskola. Humanistiska läroverket i Sigtuna. Det var en brytningstid i samhället och framförallt på det område, som intresserade Patrik mest nämligen konsten. Han kom att göra sin karriär som konsthistoriker, författare och professor. Han hade ett stöd sin kära och kunniga partner Michaela.

Hans bidrag till konsthistorisk forskning, hans litterära och vittra verksamhet, hans internationella utblickar, hans professorsgärning har andra vittnat om. Jag vill bl.a nämna den utförliga minnesrunan i Svenska Dagbladet av Hans Henrik Brummer och Bo Grandien.

Patrik var släktkär och släktintresserad och missade inte tillfällen att möta släktingarna på släktingmötena. Alltid intresserad, vänlig, lågmäld och sympatisk, svängande sitt cigarettmunstycke med en liten air av en 30-tals dandy, var han en klar profil.

Jag minns en tidig vårdag 1999, för ett och ett halvt år sedan, då jag besökte Patrik och Michaela i deras trevliga hem, med tjechovska undertoner i Bergshamra vid Brunnsvikens norra strand. Patrik var en konnässör och konversator. Det behagliga samtalet flöt på ett inspirerande sätt, och berörde allt från konsthistoria och personhistoria till vardagligheter.

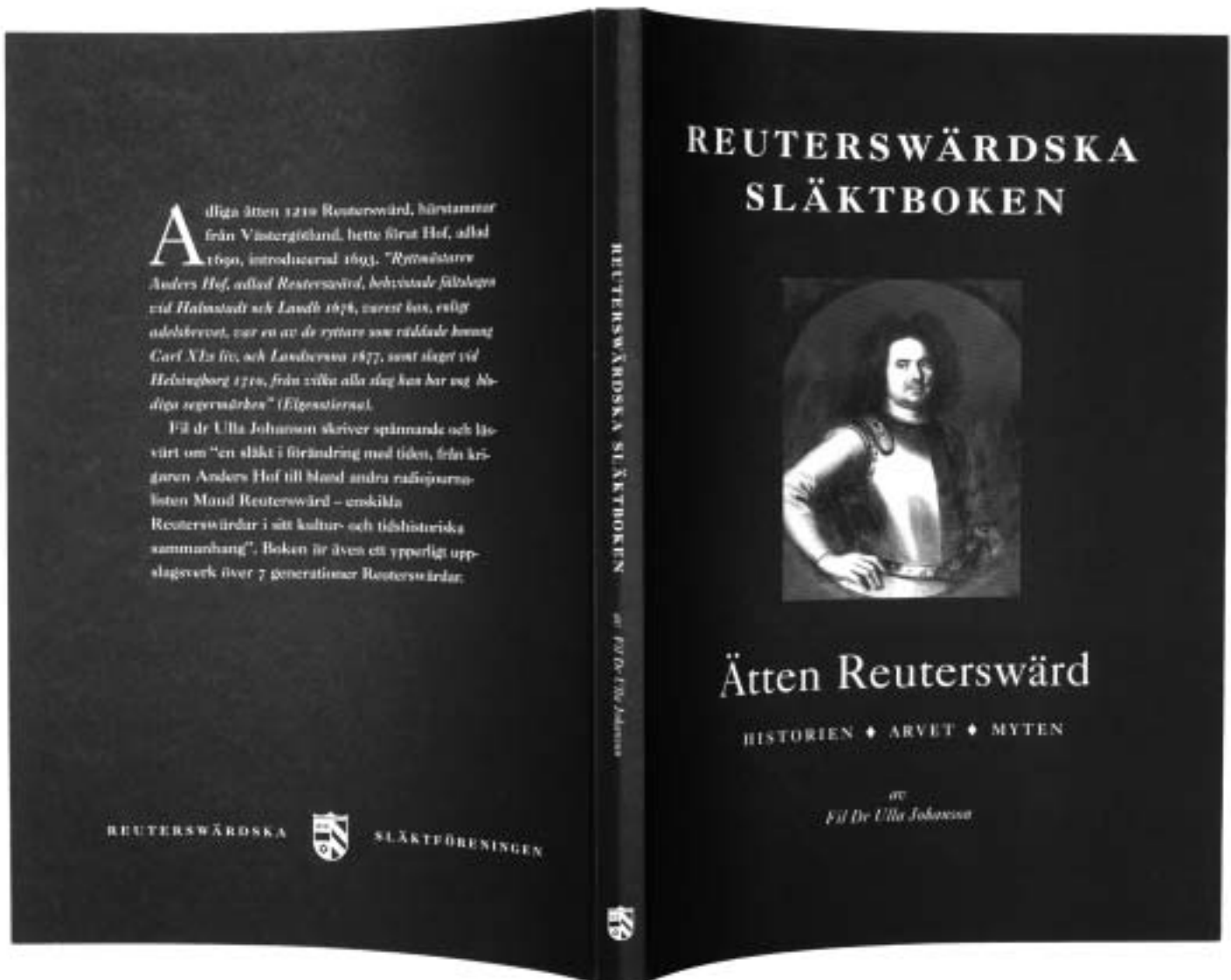
Patrik hade en förmåga att ställa frågor på sin spets eller se saker ur en annan synvinkel. Ändamålet med besöket var släktboken, som höll på att färdigställas och Patriks intresse var stort. Han gav goda råd ur sitt djupa kunnande och ställde generöst material till förfogande.

Blåsipporna hade knappt tittat fram men ändå insisterade Patrik på att kaffet skulle intas i trädgården. Han dolde inte sin förtjusning över alla vårtecknen i naturen.

Han visade också sin handlingskraft. Det fattades en bra bild av hans farmor, hovdamen Rosa f von Ungern Sternberg i den kommande släktboken. Vips hakades en stor olja ner från väggen och vi sprang ut i trädgården där Patrik arrangerade den i en riktig vinkel i förhållande till den bleka vårsolen så att jag kunde avfotografera den.

Per Reuterswärd

Köp:

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTBOKEN

Spännande läsning från pärm till pärm, 208 sidor med över 140 bilder.

Försäljes av:

Marina Reuterswärd

Rosornas väg 15, 182 38 Danderyd
tel och fax: 08-755 57 58
email: m.reutersward@swipnet.se

Per Reuterswärd

Linnégatan 104, 115 25 Stockholm
tel: 08-660 87 85, fax: 08-660 12 09
email: per@reartek.se

Pris: 375 kronor kontant vid avhämtning.
Vid sändning tillkommer porto och emballage.

Recension

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTBOKEN RECENSERAS

Gammal svensk tjänstedel porträtteras av arkivarien fil dr Ulla Johanson, eminent kännare av den karolinska tiden, i Reuterswärdiska släktboken. Anfadern Anders Hof, adlad år 1690, föddes som prästson, gifte sig med en prästdotter och är en nästan idealtypisk representant för den arrivism som frodades under enväldet - en svensk modell så god som den på 1900-talet. Hof tillhörde Karl XI:s närmaste omgivning under slagen vid Lund och Landskrona 1676 respektive 1677 och det är möjligt att den unge löjtnanten vid ett eller annat tillfälle räddade konungens liv, för det var i den officersgraden och för sin tapperhet i fält som han erhöll Sköldebrevet.

De vittförgrenade Reuterswärdarna förblev länge en militärklan, med mindre bosättningar i norra Småland och södra Östergötland; ett fåtal nådde riktigt höga befattningar på generalsnivån, under det att flera bröt sig ut ur den krigiska traditionen och skapade sig civila karriärer som brukspatroner och industrialister. Bland det sena 1800-talets mäktiga protektionister finner man också en partiledare med det Reuterswärdiska namnet. Edward, en ämbetsman utan politiska fläckar, pensionerades som generaldirektör för Kammarkollegiet 1882. Gustav var direktör för TT och de första tio åren (1924-34) samtidigt även för Radiotjänst. Oscar, Carl Fredrik och Maud är släktmedlemmar som har gjort sig bemärkta inom det kulturella livet - Ulla Johanson ägnar radio-rösten Maud, i likhet med fem andra Reuterswärd, en finkänslig miniatyrbiografi i slutet av boken.

Anders Björnsson

Svenska Dagbladets kultursida, 9 november 2000

ÄTTEN REUTERSWÄRD

Reuterswärdiska släktföreningen står bakom en diger släktboksutgåva, Ätten Reuterswärd. Historien, arvet, myten, med förra förste arkivarien vid Stockholms Stadsarkiv, fil. dr Ulla Johanson som författare. Hon har under några år sysslat med djupgående forskning i ämnet, och få torde vara mera lämpade än hon för uppgiften. Verket är i allt väsentligt kronologiskt upplagt. Det inledande avsnittet behandlar reuterswärdarna under stormaktstid, frihetstid och gustaviansk tid med inledande historiska utblickar för varje period. Andra och tredje avdelningarna behandlar ättens öden under 1800- och 1900-talet, även här med historiska översikter. Boken avslutas med sju biografiska snabbskisser av framträdande och välkända ättemedlemmar. Drygt tretio sidor omfattas av släkttavlor med tabellnyckel och personregister. Man skulle dock önska, att arbetet försetts med litteratur- och källförteckning samt förkortningslista. För bilden av stamfadern, majoren Anders Hof-Reuterswärd (1651-1714), har författaren kunnat

replera på den skrift, som författats av översten och chefen för Svea Artilleriregemente Carl Reuterswärd, En västgöta ryttare. Berättelsen om stamfadern Anders Hof-Reuterswärd.

I det biografiska avsnittet lägger man märke till redovisningen av Anders Fredrik Reuterswärd (1756-1828) och hans verksamhet åren 1792-1818, då han bland annat var charge d'affaires i Wien, hans vistelse i Paris under konsulatet och en middag hos förste konsuln Napoleon Bonaparte och Reuterswärds uppgift som tjänstgörande uppvaktande hos Ludvig XVI:s brorson, hertigen av Angoulême och dennes faster, »Madame Royale« Therese Charlotte. Reuterswärd återger i sina dagboksanteckningar också iakttagelser från statskuppen mot Gustav IV Adolf den 13 mars 1809, samma dag han skulle ha följt kungen till Skåne från en huvudstad, som monarken inte betraktade som helt pålitlig. En remarkabel familjebild ges av generallöjtnanten Pontus Reuterswärd (1871-1949), av vilkens fyra söner två slutade som överstar, en som överstelöjtnant och en som kapten i reserven och generaldirektör. En annan bekant person är hovfröken Stina Reuterswärd (1884-1969), som tjänstgjorde hos kronprinsessan Margareta, prinsessan Ingrid (drottning av Danmark) och hos drottning Louise ända fram till drottningens bortgång 1965. De sju biografiska avsnitten avslutas med ett porträtt av den välkända radiopersonligheten Maud Reuterswärd (1920-1980), ihågkommen och älskad av tusentals radiolyssnare, inte minst för det årligen kvällen före julafton återkommande programmet Endast mamma är vaken samt för Bokfönstret och Brev och brevskrivare under Maud Reuterswärds tid som redaktör för litteratur och konst vid Sveriges radio.

Några smärre observationer. Det antyds på s. 8 att 1686 års kyrkolag skulle vara gällande »än i dag (1999)«. Så är inte fallet. Den i de flesta avseenden obsoleta lagen från 1686 gällde endast i några fåtaliga avseenden fram till 1992, då den ersattes av en ny kyrkolag. På s. 126 omnämnes svenske ministern i Paris, »baron Carl August von (!) Ehrensvärd», med ett prefix som veterligen aldrig lagts till ätten Ehrensvärds namn. Författaren har nog här influerats av en i detta sammanhang återgiven passus ur Reuterswärds på franska förda dagbok: le Brn (Baron) d'Ehrensvärd et moi.

Sammanfattningsvis kan ätten Reuterswärd varmt gratuleras till sin nya familjekrönika, rikligt och vackert illustrerad, försedd med många personhistoriska utvecklingar och skriven med stor inlevelse och gestaltningsförmåga.

Lars Wikström, ARTE et MARTE 2000:2

Rendez-vous

VID BODENS JÄRNVÄGSSTATION 1936

Scen i trettioalets Sverige; Generallöjtnant Pontus Reuterswärd (III) och hans hustru Eva Thurinna f Uggle välkomnar kronprins Gustav Adolf och hans gemål kronprinsessan Louise f Mountbatten på Bodens järnvägsstation juni 1936. Från vänster stationsföreståndaren, kronprinsen, en hovdam, generalen, generalskan, kronprinsessan och en major.

Marie Rd's favoritäppelkaka

INGREDIENSER

1. 250 gr smör eller margarin
2. 2,5 dl socker
3. 4 dl mjöl
4. 4-6 äpplen
5. kanel
6. sirap
7. råströsocker
8. vaniljgrädde eller vaniljglass

Degen räcker till 2 st 28-centimeters formar.

Blanda socker och smör pösigt, blanda ner mjölet till en smidig deg. Fördela degen i 2 formar.

Skala äpplena och skiva ner dem i formen med osthyvel.

Strö över kanel och råsocker så äpplena täcks.

Ringla sirap (mörka eller ljus) i smala strilar.

Grädda i 200 grader i ca 30-40 minuter.

Serveras med vaniljgrädde eller vaniljglass.

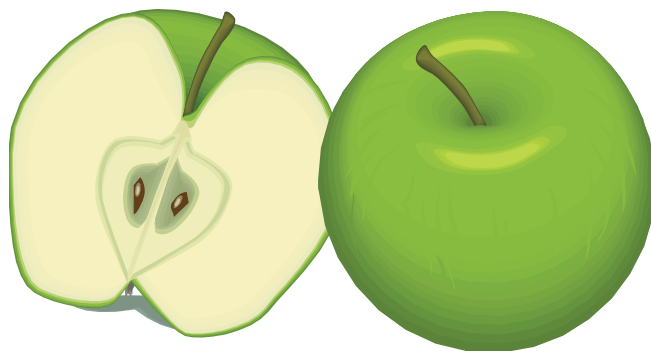
Lycka till!

I SVERIGES RADIOS ARKIV

Måns Rd har sammanställt en förteckning över de Reuterswärdar som finns bevarade i Radions Arkiv fram till 1990.

Programmen kan beställas från Sveriges Radio, Programförsäljningen, och kostar för 1/2 timme 230:- resp 1 timme 300:-.

Förteckningen kan du beställa av sekreteraren.

Förändringar inom släktföreningen

SEDAN JUNI 2000

Avlidna

Britken Ros (III)	1912	2000-08-08
Elisabeth Reuterswärd fd Sandberg (III)	1951	2000-08-25
Patrik Reuterswärd (I)	1922	2000-10-16
August Cappelen (III)	1933	2001-02-22

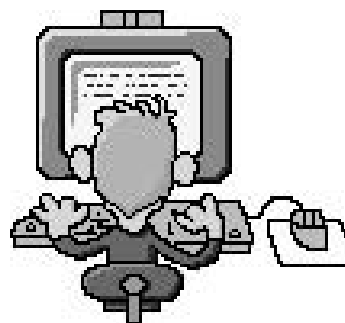
Ingångna äktenskap

Carolina Reuterswärd (III) och Richard Corlin,
2000-10-07.

Släktföreningen har per 2001-05-10 330 st medlemmar.

Släktens äldsta Margareta Reuterswärd (II) född Bager fyller 99 år i november.

KAN DU BYGGA EN HEMSIDA ÅT SLÄKTFÖRENINGEN?

Tycker Du att det skulle vara roligt att underhålla och uppdatera hemsidan i framtiden ?

Kontakta då Gustav Rd på telefon 08-624 20 56
eller gustav.reutersvard@telia.com

FRILUFTSGUDSTJÄNST I LJUNGHEM, VÄSTERGÖTLAND

På Ljunghems gamla kyrkogård (ca 1,5 mil sydost Skövde) reste släktföreningen 1987

en minnessten över stamfadern
ANDERS HOF REUTERSWÄRD

Den årliga friluftsgudstjänsten i
Edhems församlings regi hålls vid stenen
SÖNDAGEN DEN 8 JULI kl. 14.00

med kyrkoherde Ulla Welén.

Alla släktmedlemmar hälsas hjärtligt
välkomna av kyrkorådet. Församlingen
bjuder på kaffe efter gudstjänsten.

Anmäl antal till Sigrid och Wiriam Klang,
tel. 0500-45 60 64

SLÄKTMÖTET 2002

kommer att avhållas på Riddarhuset
LÖRDAGEN DEN 26 OKTOBER.
Reservera helgen 26-27 oktober redan nu!

GLÖM EJ att anmäla förändringar och adressändringar till

sekreteraren Marina Reuterswärd.

Det går bra att ringa eller faxa på

08-755 57 58

eller maila till:

m.reutersward@swipnet.se

Förra årets utskick av Bulletinen kom nästan 10% tillbaka med adressat okänd. Detta medför både en onödig kostnad och framförallt merarbetet för den ideellt arbetande styrelsen.

Stjernsunds slott

200 ÅR 1998

1998 firades 200-års minnet av Stjernsunds Slotts uppförande. Augusta Cassel, f Reuterswård (III) ägde godset frn till sin död 1951. Bilden är från 1930 inför hennes 60-årsdag. Slottet testamenterades till Kgl Vitterhetsakademien och står idag som Augusta lämnade det. Bakgrunden är ett utdrag ur Augustas förteckning av "reuterswårdiana" på Stjernsund.

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS
styrelse 2000-2002

ADRESSLISTA

Gustav Reuterswärd III
ordförande

Örnstigen 100 Tranholmen
182 75 Stocksund

bostad 08-624 20 56
arbete 08-556 182 26
mobil 070-570 84 24
gustav.reutersvard@telia.com

Björn Reuterswärd I
vice ordförande

Korpralvägen 5
834 33 Brunflo

bostad 063-222 53
arb. 063-127 990,
fax 063-126 418

Marina Reuterswärd II
sekreterare

Rosornas väg 15
182 38 Danderyd

bostad tel/fax 08-755 57 58
mobil 070-756 42 88
m.reutersward@swipnet.se

Wilhelm Reuterswärd III
skattmästare

Norrkroken 22
181 65 Lidingö

bostad tel/fax 08-766 62 63
mobil 070-593 94 14
wilhelm.reutersward@royalcourt.se

Peter Reuterswärd III
ord.ledamot

Polhemsgatan 31
112 30 Stockholm

bostad 08-653 86 88
arbete 08-681 56 00
mobil 070-319 04 85

Suppleanter

Marie Reuterswärd II

Svalnäs vägen 24
182 63 Djursholm

bostad 08-755 84 35
mobil 070-755 99 32

Jan-Patrik Reuterswärd II

Stureplatån 29
181 32 Lidingö

bostad 08-767 68 56
mobil 070-545 94 12
jpr@swematic.se

Måns Reuterswärd I

Roddargatan 5
185 34 Vaxholm

bostad 08-541 322 81
fax 08-541 306 45

Revisorer ordinarie

Claes Reuterswärd III

Bergdalsgatan 22
582 45 Linköping

bostad 013-142 671

Nils Fredrik Reuterswärd III

Östra Storgatan 16
611 34 Nyköping

bostad 0155-285 959

Arkivnämnd

Per Reuterswärd III

Linnégatan 104
115 23 Stockholm

bostad 08-660 87 85
fax 08-660 12 09
mobil 070-717 67 13
per@reartek.se

Stipendienämnd

Patrik O. Reuterswärd I
sammankallande

Ekebydalsvägen 2
182 65 Djursholm

bostad 08-755 16 62
arbete 08-674 17 00
reutersward@post.netlink.se

LÄS BULLETTINEN

– TIDNINGEN

SOM SKRIVS

AV

REUTERSWÄRDARE

FÖR

REUTERSWÄRDARE

